

383.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 17 kwietnia 1931 r.

dotyczące taksy za doręczanie wezwań i innych pism
sądowych w sprawach karnych.

Na podstawie art. 573 lit. a) kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313) zarządzam co następuje:

§ 1. Za doręczanie wezwań i innych pism sądowych w sprawach karnych pobiera się opłatę, należącą do kosztów postępowania (art. 566 lit. a) k. p. k.) w następującej wysokości, zależnej od ilości osób wezwanych w danej sprawie na rozprawę główną:

- | | |
|---|--------|
| a) jeżeli wezwano najwyżej 10 osób | zł 5.— |
| b) jeżeli wezwano osoby w liczbie od
11 — 50 | „ 25.— |
| c) za każdą następną ilość 50 osób,
choćby rozpoczęta, opłata
wzrasta o | „ 20.— |

§ 2. Za doręczenie nakazu karnego, przeciw któremu nie wniesiono sprzeciwu, pobiera się opłatę w wysokości 60 groszy.

§ 3. W sprawach karnych, ściganych z oskarżenia prywatnego, pobiera się opłatę, oznaczoną w § 1, w wysokości 60 gr za doręczenie każdego wezwania lub innego pisma sądowego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po dniu ogłoszenia.

Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1929 r. dotyczące taksy za doręczanie wezwań i innych pism sądowych w sprawach karnych (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 391).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*